

שרים דבורין, יצחק ומוניר בעמדת שידור האשמות החדות

תי במדוייק. שמעתי רק שתקפו את הרדיו על דרך השידורים. אתם היחידים שביקשתם תגובה על מה שהיה בספרד. אף עיתון לא פנה אלי כדי לשמוע את האמת מפני. לגבי הטענות בנוגע לצד האירי-גוני, לי לא היתה שום סמכות ל- התערב בעניינים האדמיניסטרטיביים. לזה דאגו מירושלים. זה לא היה ענייני.

לא אפתח את הפה על הטלוויזיה, כי אם אעשה זאת. לא יהיה נעים. אני לא רוצה לדבר על איך הם עבדו שם וכמה מהם היו צרי-כים להיות בספרד. תמיד יש מחלוקות על זמני שידור. מה שהיה בין תל-אביב ו-מאדריד אינו ענייני של אף אחד. לא אכנס לרכילות. אם הנושא לא מיקצועי, בשביל מה צריך להיכנס לזה? מה שחשוב הוא, שהצוות עבד בתיאום מוחלט. והיחסים בינינו היו טובים."

הייתי במפעלי-ספורט עולמיים טרדמים, אך בשום מיפעל עולמי לא התגלגלו עוד סכומים אדירים כאלה. הספרדים השקיעו מיליוני דולרים והיו צריכים להחזיר לעצ-מם את ההשקעה.

"יחסים טובים"

הייתי בינאר במאדריד, באתי לארגן את הדברים ולשדר את הגרלת גביע-העולם. מרכז התיקנות היה או בשלבי בניה. לא היה ידוע באיזה צורה יעלה עמדת שידור. כאחראי לסי-קוריס וכראש-צוות, אני חושב ש-הכל דפק במאה אחוז. "היו ימים שבהם עבדתי כמעט 20 שעות ביממה. אני אומר זאת כי הביקורת לא היתה הוגנת. לא קרא-

חות בין הוד ובין מפיק המישרים בארץ, שימעון וילנאי. אחרי מי-שחק ששדר דבורין, ושבהמלכו הירשה לעצמו הוד להיכנס מדי פעם לשידור ולתת דיברי פרשנות. וזאת בניגוד לנוהל-העבודה שנקבע מראש. הוד וילנאי שני השדרים, כשהוא מציין את שמו של דבורין ראשון. הצרות של הוד על ויל-נאי, על שהעז להזכיר את שמו של דבורין, היהודי בכל הבניין כולו, לקול צחוקים וגיחוכים של אנשי הטלוויזיה בחדר.

"היה יוצא מהכלל"

ה"עולם הזה" פנה אל הוד איך היה בספרד? "היה יוצא מהכלל. עשינו עבודה גדולה וחשובה. הרבה יותר טובה מתחנות אחרות. אפילו מהב-ב-י-י. הכל היה בסדר. הרוח שאנשי יהיה מאוד חיובי. מה שכתבו וסירטרו בעיתונים נובע מחוסר-ידע והבנה. למרות שלא היו ברשותנו עמ-דות שידור, ולא יכולנו לשדר ישי-רות מהמיגרש. היה לנו רצון טוב לשדר ועמדנו כמעט בכל ההתחיי-בויות שלנו. לקחנו על עצמנו ל-שדר שידורים ישרים ממכשירי טלוויזיה, מה שנקרא "אופ-טיוב" שעמדו בכל עמדת שידור.

מנהל-מחלקה אלרואי "לא ישר"

טלוויזיה, וגאלצו להסתפק בטרנזיס-טורים. לזכותם יאמר שלמרות ה-נאים הקשים הם הצליחו כלל ו-כלל לא רע. שוחרי ספורט רבים העדיפו לצפות בטלוויזיה ללא קול ולהאזין לתיאורי שדרי הרדיו ה-מעולים. אך הביקורת הקטלנית בעיתונות הישראלית על שדרי הטלוויזיה לא פסחה על גידעון הוד. הוד, שהתפר-סם כשדר מעולה במישחקי גביע-אירופה בכדורסל, התגלה כשדר כדורגל גרוע. הוא אמנם בעל פי-נות קבועות ברדיו לענייני רכב ו-תחבורה ומוסיקה קלאסית, אך ב-ספרד, התגלה כחסר-אחריות וחסר כושר-אירגון.

אלרואי: "אמרת לי כי פרד שהוא חסר-אחריות, אם הוא מרשה לעצמו לעולל מחלל כזה. איך הוא יכול לקבל עליו אחריות שהוא יודע שאינו יכול לעמוד בה! ומי שנתן בידיו את האחריות הוא שערוויה בפני עצמה. לדעתי הוא היה צריך לארוז את התפוצים ולחזור ארצה."

צרות בטלפון

התנהגותו של הוד בספרד העידה על המתח שבו היה שרוי. צוות עובדיו לא נהנה מה-דאגה והיעידוד שבהם זכה צוות ה-טלוויזיה מיואש אלרואי. על הוד היה לדאוג לכל הסידורים המינה-ליים, כמו תנאי עבודה, קשר עם-אחרת המתעוררת במהלך ההפקה, אך הוא התנער מתפקידיו, וגרם לדמורליזציה נוספת בקרב אנשיו, שהיקשתה על ביצוע עבודתם.

שדר זקוק למינימום של שקט נפשי כדי שמעייניו יהיו נתונים למשימה העומדת לפניו. באסם ג'ע-בר, שדר הספורט של קול-ישראל בערבית, היה אמור לחזור מברצל-נה למאדריד לקראת מישחק הגמר. הוד היה אמור לדאוג לחדר נוסף עבורו, כשהגיע ג'עבר למאדריד, התברר לו שאין לו חדר. בגלל הו-נה ותקלות אירגוניות, אי-אפשר היה כבר להשיג חדר בשום מקום במאדריד, וג'עבר נאלץ לישון על-ריצפת חדרו של דני דבורין, וגם זאת אחרי התערבות תקיפה מיר-שלים, של אדמונד סחייק, ראש

בלבד וכך דיווח ארצה מסיביליה ומברצלונה. בארץ לא מיהרו לאשר גם את ההוצאה הזו. אמר השבוע רמי יצחק: אילו היו מאשרים לי סכום של עמדת שידור אחת יכולתי ל-שדר 36 מישחקים. אישור לעמדת-שידור התקבלו רק למשחק הפתי-חה ומישחק הגמר. כל יתר המי-שחקים והכתבות היו תלויים בכושר-האיתור של השדרים.

דני דבורין וגידעון הוד, שיסבו בקנה-צרות במאדריד, נעזרו ב-קווי הטלפון של הטלוויזיה. את מירב מישחקי הכדורגל הם גאלצו לתאר מתדרה-מיטות בבית-המלון שלהם, שם ישבו מול מסכי-טלווי-זיה קטנים, הרחק מהאירוע עצמו.

רמאות וטירוף לשמו

היו אלה תנאים בלתי-ישי-בים, שמקומם לא יכירם ב-שום כלי-תיקשורת בעולם. היתה זו התעללות, התבטא איש טלווי-זיה

שדר הוד נכשל

יה, "לוקחים שדר ונותנים לו ל-שדר מהטלוויזיה של בית-המלון, והקהל חושב שהוא משדר מהמי-גרש. וזהו רמאות וטירוף לשמו."

אלרואי עונה למוניר: "הוא לא מבין!"

אישית נגד מוניר. הסידור היה שהוא ייכנס לשידור רק בשעות השידור בערבית. זו הפעם האח-רונה שעושים כזה סידור. אבל מ-כאן לבוא ולהגיד שקיפחו אותו, זה חוסר ישר מינימלי!

בעיתונים ניצלו את סיפורי מו-ניר, ידיעות אחרונות כתב במאי-מר-מערכת על מסע-התענוגות של אנשי הטלוויזיה, כששאלתי מאי-פה לקח את החומר, הוא ענה לי שמסיפורו של מוניר בהארץ.

את המישחק של גרמניה מול אוסטריה לא אישרה ההנהלה ל-שדר, כי היה באותה שעה סרט ילדים בערבית. ביקשתי ממוניר שיריים טלפון למנהל שלו, כדי שנו-כל לשדר. הוא לא הסכים. זה לא היה חשוב לו. בשעות שהותר לו לשדר, 18.30 עד 19, הוא הרבה פעמים לא היה כלל בעמדת השי-דור. מתוך 24 מישחקים ששידרנו, 19 הוא שידר מהמישר, כפי ש-עשה צוות הרדיו. למרות שהיתה לו אפשרות לשדר מהמיגרש.

כבר בהתחלה אמרתי לו, שאני לא רוצה שום דבר בערבית, כי ידעתי שזה יפגע בשידור. שיש רק מיקרופון אחד, וזה מצחק את פת-אום יפול גול, וישרו אותו בער-בית, כשכל השידור הוא בערבית. לא צריך לשלוח נציג כדי שיגיד פאולו רוסי הכניס גול, אבל כבר-אה לא רצו סיכסוכים עם מנהל-הטלוויזיה בערבית. בעיני זה לא הגיוני שבשביל שניים-שלושה מי-שפטים שטלומון מוניר אמר, של-תו אותו לספרד. אבל אני לא אחי-ראי, כי אני לא שלחתי אותו."

ענה שבשעה שבה התנהלה מילחמה בלבנון והיו נפגעים הוא לא מצא לנכון לגרום למחלוקות. עכשיו אין מילחמה? עכשיו לא נהרגים? וזה שהוא מעביר את כל העניין לפסים ערביים זה סקנדל. "בניגוד לכל הטענות, היו חס-רים לנו אנשים. אילו היו לנו יו-תר אנשי-צוות, היינו עושים שי-דורים יותר טובים. כדי ללקט יותר אינפורמציה, איך יכול מוניר למ-סוד הצהרות כוזבות כמו שלב-י-ביס היו פחות אנשים מאשר לנו. ביי-בי-טי שידור פי שניים יותר מישחקים בסך-הכל 52, וזאת מ-14 ערים ו-17 איצטדיונים, והם שידרו בכמה שפות - בולגית, סקוטי, אירית ואנגלית, כך שחוסר-הידע של מוניר מניע למצב קשה.

מסע-התענוגות. "בטח שיש מה לשפר ולתקן. אין דבר שהוא מושלם, אבל בתנאים הנוכחיים ההפקה הזאת עשתה מכסימום, וזה התבטא בכך שהבאנו את ה-שידורים בלי אף תקלה אחת. במשך כל 40 הימים, פעלנו באול-פן בירושלים בדיוק כפי שפעלו תחנות אחרות בעולם. הבעיה לא היתה דני לונשטיין ואורלי יניב. אין לי שום ספק שאילו מישו אחר היה במקומם, גם נגדו היו טענות וביקורות. קיבלנו גם הרבה מיכתי-בי תודה.

השאלה הגדולה היא אם הקונס-פציה הזאת נכונה. היו תחנות אחרות, כמו איטליה, ששידרו רק את המישחקים. לא היה להם אולפן ו-לא פרשנים. אנחנו התחנה היחי-דה בעולם שהרשינו לשדר להתפ-רץ לתוך השידורים. "ההתנגדות הגדולה לא היתה

ע? צוות שידורי הספורט בטלוויזיה, שישב בספרד כדי לשדר את מישחקי גביע-העולם ב-כדורגל, נשפכו קיתונות של ביי-קורת. היא הופנתה בעיקר נגד השדרים בספרד, אך לא נחסכה גם מהאולפן בירושלים.

בשבוע שעבר הגיעה הביקורת לשיא. שדר-הספורט של הטלוויזיה בערבית, סולומון מוניר שהיה ב-צוות השדרים בספרד, הטיח מעל דפי עיתון הארץ האשמות קשות נגד התנהגות אנשי הצוות אליו ו-אל תפקידו.

כשפנה הטוען הזה למנהל מח-לקת-הספורט בטלוויזיה, יואש אל-רואי לקבלת תגובה, לא שש אל-רואי להגיב, בטענה שבימים אלה הוא מגויס בלבנון. "הכל נראה לי שטויות לעומת מה שקורה שם, כשאשתחרר אתן למוניר את המגיע לו. המילחמה נגדו לא תהיה ב-אמצעים שלו, באמצעי-התיקשורת, אלא פה, בבניין הטלוויזיה.

לא ישר. "האיש הזה כל-כך-לא מבין בענייני טלוויזיה. הוא הגיע כמו אורח וניספח להפקה ש-אנחנו עובדים עליה משנת 1978. אילו לא היינו שם, הוא לא היה יודע מה לעשות. הוא היה כמו ב-בית אצלנו. איני מרגיש צורך ל-בוא ולהתנצל על חטאים שלא היו ולא נבראו.

סולומון מוניר הוא אדם לא ישר, בלשון המעטה. נכוא בטענות נג-דנו, אחרי מה שעשינו שבבילוי, וזהו שערוויה. מה שהכי מרגיז, הוא כששאלו אותו מדוע לא תור אר-צה, אם היה לו כל-כך רע. הוא

אלרואי: אמרתי להוד בספרד

שהוא חסר אחריות, אם הוא

ארשה לעצמו לעולל מחדל

כזה! * הוד: לא אפתח

את הפה על הטלוויזיה, לא

אכנס לרכילות, כי אם אעשה

זאת לא יהיה נעים!

איך אפשר לדרוש משדר להעביר את המסר שלו בתנאים תתי-אנושי-יים, או לתאר את ההתרגשות המ-תת שבמיגרש אם הוא לא נמצא שם? צוות הרדיו היה מודע לכך ש-בגלל המילחמה בלבנון גדלה חשי-בות תיאורי המישחקים מהרדיו. ישראלים רבים לא הצליחו לצפות במישחקי גביע-העולם ששודרו ב-